

Prof. PhDr. Maxmilián Strmiska, Ph.D.

**Fakulta sociálních studií
Masarykova universita**

Katedra politologie
Joštova 10, 602 00 Brno

tel.: +420-549 496 736

e-mail: strmiska@fss.muni.cz

OPONENTSKÝ POSUDEK NA MAGISTERSKOU PRÁCI

Martina Mejstříka

Od srpna s kladivem k dubu. Role názorových proudů uvnitř Italské komunistické strany na proces její transformace

Magisterskou diplomovou práci předloženou Martinem Mejstříkem považuji za zajímavou, v českém kontextu dle mého názoru v řadě ohledů přínosnou studii o procesu proměny Italské komunistické strany (PCI) a o úloze názorových proudů či uskupení uvnitř PCI v procesu této transformace.

Téma je zpracováno velmi dobrým způsobem; k obsahové ani k formální stránce nemám – vzhledem ke standardu magisterských diplomových prací – žádné vážné výhrady.

Teoretické ukotvení je vzhledem k cílům a záběru práce přiměřené. Pozitivně je třeba hodnotit to, že autor prokázal velmi solidní orientaci v problematice, která je poměrně široká, což se týká i autorem uplatněného zřetele k několika vybraným dílčím (urbánním, regionálním atp.) kontextům transformace PCI. Kladně hodnotím charakter a množství prostudované odborné literatury a pramenů. V této souvislosti mám jedinou připomínku: postrádal jsem odkaz na práci Anny Bosco (Komunisté. Transformace strany v Itálii, Španělsku a Portugalsku, Bologna, il Mulino, 2000), která mohla poskytnout diplomantovi cenné podněty pro zpracování daného tématu, a to zejména pokud jde o diskusi o přístupech ke studiu transformace komunistických stran. Musím ovšem dodat, že se jedná o vysloveně dílčí připomínku, nejde v žádném případě o kritiku rozsahu ani kvality autorem použité odborné literatury.

Práce přináší řadu zajímavých postřehů a poznatků vztahujících se k analýze a popisu chování, roli a vlivu názorových proudů a uskupení v transformačním období vývoje PCI (PDS, DS). Autorovo zdůraznění vlivu nepřekonatelných rozdílů mezi těmito proudy na vyznění transformace je plně akceptovatelné. Autorovy závěry na dané téma jsou pak uváděny do širších souvislostí „nedokončené“ (neúplné, nedokonalé) transformace – s rozlišením různých dimenzí této transformace s klíčovým zřetelem k nedokonanému přechodu k jinému organizačnímu modelu – Italské komunistické strany a jejich důsledků pro postavení hlavního nástupce PCI (DS, PD) v italském stranicko-politickém systému. Autorovu argumentaci považuji za přiměřenou, pokud tato argumentace zůstává v hranicích toho, co lze vysvětlovat s danými východisky a s poukazem na zkoumané dimenze. K posuzování – v autorově perspektivě nedostatečné – celkové volebně-politické úspěšnosti PDS, DS, PD, k němuž autor v závěru směřuje, by byla zapotřebí širší perspektiva (a také podrobnější výklad, než jaký je v práci obsažen), proto by tady byla na místě větší zdrženlivost. Závěr, že příčina malé úspěšnosti PD tkví právě v nedokončeném přechodu k „moderní straně s fungující strukturou a silným lídrem“, by bylo zapotřebí provázat s analýzou vlivu organizačních modelů (včetně kartelové strany) na volební úspěšnost stran v soudobém italském kontextu.

Celkové hodnocení práce je kladné, doporučuji předloženou diplomovou práci k obhajobě.

V Brně 14. 6. 2012

Maxmilián Strmiska